

فصل گل های سفید داوودی

هایکو

THE White chrysanthemums season

اثری از

اتسونه سوسه کی (سوزوکی)

مترجم انگلیسی :

سویجو شایکی ماتسو

مترجم فارسی :

سعید جهانپولاد

انتشارات پریسک

۱۳۹۸

انتشارات پرisk

فصل گل های سفید داوودی (هایکو)

ناتسومه سوسه کی (سوزوکی)

سعید جهانپولاد

ناتسومه، سوسه کی، ۱۸۶۷-۱۹۱۶م.	سرشناسه
۱۹۱۶-۱۸۶۷Natsume, Sōseki,	عنوان و نام پدیدآور
فصل گل های سفید داوودی؛ هایکو = The White chrysanthemums season	موضوع
اثری از ناتسومه سوسه کی (سوزوکی)؛ مترجم انگلیسی سوبوکوشیکی مانسو؛ مترجم فارسی سعید جهانپولاد.	موضوع
خرم آباد: پرisk، ۱۳۹۸.	موضوع
۲۰۱ص.	موضوع
شعر جهان؛ ۱.	موضوع
۹۷۸-۶۲۲-۹۶۱۶۲۷-۷	موضوع
فیبا	موضوع
THE White chrysanthemums season	موضوع
شعر ژاپنی -- ترجمه شده به فارسی	موضوع
Japanes poetry -- Translations into Persian	موضوع
هایکو -- ترجمه شده به فارسی	موضوع
Haiku -- Translations into Persian	موضوع
شعر فارسی -- قرن ۱۲ -- ترجمه شده از ژاپنی	موضوع
th century -- Translations from Japanese Persian poetry --	موضوع
شیکه، سوسه کی، ۱۹۲۳-م، مترجم	شناسه افزوده
۱۹۴۲Shigema	شناسه افزوده
جهانپولاد، سعید، ۱۳۲۹-، مترجم	شناسه افزوده
۷۵۹	رده بندی کنگره
۶۱۰۳۱/۸۹۵	رده بندی دبوی
۰۵۸۷۲۲	شماره کتابشناسی ملی

ناشر: انتشارات پرisk، ۰۹۲۰۸۶۵۶۰۲۷
 تهران: ۵۰، پلاک ۵۰، خیابان
 صفا، پلاک ۵۰، راهبه خوشنود
 طبع: ۱۳۹۸، ۵۰۰ نسخه
 چاپ: ۱۳۹۸، ۵۰۰ نسخه
 شاب: ۹۷۸-۶۲۲-۹۶۱۶۲۷-۷
 periskpub@gmail.com
 ۲۵۰۰۰ تومان

بخش در:

فروشگاه اینترنتی کتاب پرisk:
 shop.iranpoetry.ir

همراه: ۰۹۲۰۸۶۵۶۰۲۷ - ۰۹۱۶۶۶۶۶۶۰۲۷

فهرست

صفحه	عنوان
۷	آشنایی با مترجم انگلیسی کتاب ذن هایکو:
۹	به گرافی شاعر و نویسنده معاصر ژاپن
۱۱	سگفتار مترجم فارسی
۱۷	مجموعه شعر هایکو ذن
۱۹	فصل بهار
۵۱	فصل تابستان
۸۱	فصل پاییز
۱۱۷	فصل زمستان
۱۵۵	« فصل گل‌های سفید داوودی »
۱۵۷	بیوگرافی مترجم فرانسوی
۱۸۸	"فصل گل‌های سفید داوودی"

پیشگفتار مترجم فارسی

دربار، هایکو، ذن بودیسم و شاعرانگی ناتسومه سوسه‌کی

یکی از شهرت‌ترین هایکوها در ژاپن، سروده ماتسو باشو تحت عنوان
"برکه قدیمی" و یا "حوضچه کهن" است،

در حوضچه کهن

غوکی جهید

صدای آب

[۱۱]

ماتسو باشو ۱۶۴۴-۱۶۹۴ شاعر و راهب بودایی بود. این هایکو کاملاً منعکس‌کننده معنویت و اعتدال روح و روان انسان، طبیعت و هستی در ذن بودیسم است که در این هایکو به نمایش درآمده، سکوت و سکون حوضچه نمایانگر حالتی از سکوت، خاموشی، یکتایی و ته‌ما با زیست‌بوم و طبیعت است و شکستن سکوت با جهیدن قورباغه به داخل آب، نشانگر اتفاقی است در لحظه روشنگری و رستگاری برای شاعر و راهب.

هایکو دیگری که از نگاه و ذهن زنانه‌ای سروده شده که اوج همزیستی و پیوند زنانه و زیست‌بوم و رابطه متعالی و ستایش برانگیز زن و طبیعت و احترام متقابل را در آیین ذن بودیسم ترسیم می‌کند، هایکوی سروده نخستین زن هایکو سرای ژاپنی و شاگرد ماتسو باشو، فوکودا چیونی و همدوره وی، تحت عنوان "پیچک صحرایی"

پیچک صحرایی

پیچیده به دلو چاهم

آب را جای دیگری

خواهم جست

| ۱۲۱ |

البته در نسخه اصلی این هاiku از فوکودا چیونی،

شکوه صبحگاهی و در میان کوه‌های ویرایش شده، نیلوفر صحرایی نیز ذکر شده و ترسیم لحظه‌ای از صبح و شکوه سپیدمان است که پیچک و یا نیلوفری صحرایی به دور سطل یا دلو برداشتن آب از چاه، پیچیده و واژه ژاپنی به معنای گرفتار کرده و اسیر کرده است. شاعر در اول صبحی با شکوه و پر از طراوت و زیبایی و انس و الفت همزیستی و صلح و صفا، در جستجوی آب و برداشتن آب از چاه، نیاز به سطل یا دلو دارد که توسط طناب و یا نی و ساقه‌ای بلند که به آن متصل شده، آب از چاه بیرون بکشد اما با دیدن شاخ و برگ‌های پیچان پیچک و یا نیلوفر، درهم آمیزی و تعادل وضعی و شکلی آنها را برهم نمی‌زند، به طبیعت و روابط و زیست توأمان و همسوی آن گیاه و آن اشیاء دست نمی‌زند و شکوه

توازن صبحگاهی میان جاندار و بی جان را ستایش برانگیز، تحسین نموده و دخالت انسانی را برحذر می دارد و از کنار آنان آرام رد می شود، سکون و سکوت و تعادل این هیأت را پاس می دارد و در جستجوی آب به جای دیگری رهسپار می شود، در آیین ذن بودیسم، به این احترام و رعایت حقوق جاندار و بی جان، اشیاء و اسباب، و همزیستی مسالمت آمیز در صلاح و برابری تاکید شده است.

"ه. کو" یکی دیگر از هایکوسرایان بنام و همدوره "ماتسو باشو"، در سالهای ۱۶۰۳ تا ۱۸۶۸ و در دوره ادو می زیست، هایکویی سروده تحت عنوان "خشخاش" می نویسم

پاک می کنم

باز می نویسم و

دوباره پاکش می کنم

و بعد گل خشخاش

شکوفه می دهد

این هایکو نمایانگر این است که همه ما انسانیم و مصداق زار عطا و اشتباه نیستیم، باید انسانیت مشترک خویش را بپذیریم که یعنی از مراحل موجود در راه استعلا و ترقی و ثبات در قوه تشخیص و ایمان قلبی است. این خودشناسی و انسان دوستی و باور به تجربه اندوزی مشترک و آزمون و خطا در راه نیل به رسیدن به تعالی و کمال و رامش و آسایش نیاز به درک توأمان و شناخت از خود و هم نوع خویش در این هایکو نمود دارد،

بهار و شکندگی، جهانی است که در آن زندگی می‌کنیم و هربار و هربار
رنج و شکست را متحمل می‌شویم تا به مقصود برسیم.

در میان راهبان بودایی و ذن بودیسم، آداب و سنتی است که پیش از مرگ،
هایکوی پایانی خود را می‌نویسند و آن را با خط و نقاشی و به صورت
تابلویی از خود به یادگار می‌گذارند، این هایکو آخری، برای راهبی که
در این زندگی می‌خواهد به زندگی دیگری رخت بربندد، جزو یکی از
سنت‌های دین بودایی تلقی می‌شود. به یکی از همین هایکوها که توسط
گوان^۱ که در سن ۷۱ سالگی به سال ۱۷۸۹ و پیش از مرگش نوشته
نگاهی بی‌آزین:

بر برف ریزند

چرخ شکوفه‌ای آلبالو

سرور است،

درباره آب شد.

| ۱۳ |

این هایکو نشان‌دهنده یک باور عمومی در نزد راهبان ذن بودیسم و اعتقاد
به دور تسلسل و جریان کروی و دایره‌ای هستی (زندگی و مرگ) است،
همچنین دارای معنای استعاره گذرا و گذر عمر و زمان در حال جنبش
است و شکوفه‌های آلبالو موبد این فرآیند زمانی که به اندازه یک هفته
در بن شاخسار می‌مانند و با سرما می‌ریزند و برف نیز بلافاصله پس از
لمس زمین ذوب و آب می‌شود.